

Parc de la Serralada Litoral

Montornès del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: La Conreria, Sant Mateu i Céllecs . 08170 - Montornès del Vallès

Coordenades:

Latitud: 41.52773
Longitud: 2.27146
UTM Est (X): 439220
UTM Nord (Y): 4597599

Classificació

Número de fitxa 08136-49
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa KuanUm - Juana María Huélamo Gabaldón. / Ajuntament de Montornès del Vallès
Data de registre de la fitxa: dt., 15/03/2005 - 01:00

Descripció

Es tracta d'una superfície forestal protegida de 4.053 hectàrees. La protecció d'aquest territori es va iniciar amb la creació, el 15 de maig del 1992, del Consorci de Protecció i Gestió de l'Espai Natural la Conreria-Sant Mateu-Céllecs, posteriorment ampliat amb la denominació de Parc de la Serralada Litoral. Els municipis integrats al Consorci són: Alella, Argentona, Cabrera de Mar, Cabriels, Martorelles, Montornès del Vallès, Premià de Dalt, La Roca del Vallès, Santa Maria de Martorelles, Teià, Tiana, Vallromanes,

Vilanova del Vallès i Vilassar de Dalt. Montornès disposa de diversos accessos de camí forestal cap al nucli de la serralada. La serralada Litoral s'eleva entre la costa marina i la plana del Vallès i constitueix una cadena muntanyosa d'altitud moderada, que mai sobrepassa els 600 metres. Les dues principals conques hidrogràfiques són la del riu Besòs i la del riu Mogent. El clima d'aquest territori és netament mediterrani gràcies a la proximitat del mar. Hi dominen els roures i les alzines, i s'hi poden trobar 67 espècies d'algues, 453 de fongs, 140 de líquens, 85 de briòfits i 1.083 de plantes superiors amb flor.

Història

Aquesta zona està plena de restes arquitectòniques i arqueològiques, des de dòlmens fins a masies passant per restes ibèriques, ermites i castells. Els primers vestigis de presència humana a la Serralada litoral són del neolític mig recent (3500-2500 aC), caracteritzada per la cultura dels sepulcres de fosa d'inhumació individual, n'hi ha restes a Cal Metge (Montmeló) i a la fossa de can Cues (Alella). Del neolític final calcolític (2200-1800 aC), l'element més destacable és el megalitisme, en trobem exemples de diferents tipologies, com Can Gol I, Can Planes i Can Gol II (la Roca del Vallès) o la Roca d'en Toni (Vilassar de Dalt). D'aquest període també cal destacar les pintures rupestres al gran bloc granític de la Pedra de les Orenetes (La Roca del Vallès), hi ha representades unes figures vermelloses amb una figura humana central. La Serralada litoral s'emmarca dins el territori dels laietans i trobem nombrosos testimonis d'establiments ibèrics: Burriac (Cabrera de Mar), Céllecs (la Roca del Vallès), Sant Miquel (Montornès del Vallès), la Cadira del Bisbe (Premià de Dalt), etc. Cap al segle I aC, hi ha un procés d'abandó del poblat cap al pla producte del sistema socioeconòmic imposat pels romans. La presència romana, especialment al Maresme, fou molt important; ho proven les viles romanes com

Bibliografia

ALCAIDE, M.; GENÉ, M. ; GUANYABENS, N. (2009). Montornès a la vista. Elements per a la descoberta del patrimoni cultural i natural de Montornès del Vallès. Ajuntament de de Montornès del Vallès.

